

засобами її вираження. У цих формах наявні специфічні підсистеми мови, своєрідна структурно-мовна організація, різний ступінь текстової організації.

Усна і писемна форми мовлення об'єктивуються в текстах, комунікативних одиницях мовлення, що забезпечують потреби людей у спілкуванні в різноманітних сферах і ситуаціях. Текст як семантично і граматично оформлений знаковий об'єкт, як результат діяльності мовця реалізується в типах та функціональних стилях мовлення. Наявність у тексті категоріальних ознак, виділення одиниць тексту є тією канвою, на якій розгортається методичний процес формування мовленнєвих дій, необхідних для забезпечення актів комунікації.

Взаємозв'язане навчання усного й писемного мовлення полягає в засвоєнні молодшими школярами сукупності елементарних знань про ознаки усних і письмових стилістично диференційованих текстів та формуванні на цій основі комунікативних умінь і навичок, необхідних учням для побудови власних зв'язних висловлювань обох форм мовлення.

Список використаних джерел:

1. Бабич Н. Д. Лінгво-психологічні основи навчання і вивчення мови. / Н. Д. Бабич. – Чернівці: Рута, 2000. – 175 с.
2. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики. / Ф.С. Бацевич. – К. : «Академія», 2004. – 344 с.
3. Богуш А. М. Теорія і методика розвитку мовлення дітей раннього віку: Навчальний посібник. / А.М. Богуш. – К. : Видавничий дім «Слово», 2003. – 343 с.

Юлія Луценко

Науковий керівник: к. е. н, доц. Дем'янишина О. А.

ОСОБЛИВОСТІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ДІЯЛЬНОСТІ ТУРИСТИЧНОЇ ФІРМИ

Туристична діяльність в Україні стрімко розвивається у зв'язку з підвищенням купівельної спроможності громадян та зростанням попиту на туристичну продукцію.

Туристична фірма, як і будь-який суб'єкт господарювання, здійснює бухгалтерський облік у загальноствановленому порядку. Водночас існує певна специфіка, пов'язана з особливостями формування і продажу туристичного продукту, договірними відносинами. Розглянемо правові й організаційні засади та специфічні аспекти бухгалтерського обліку діяльності туристичної фірми [1, с. 15].

Бухгалтерія турфірми виконує по суті функції трьох підрозділів, а

самого фінансового, економічного та бухгалтерського, та здійснює такі основні операції :

- 1) ведення касових операцій;
- 2) заповнення звітних документів;
- 3) ведення обліку доходів та витрат;
- 4) ведення обліку нарахування та виплати оплати праці;
- 5) обчислення податків та інших платежів;
- 6) розрахунки з туристами та постачальниками туристичних послуг, туроператорами (агентами), страховими компаніями тощо [2, с. 5].

Завдання бухгалтерської служби турфірми – формування повної і достовірної інформації про діяльність підприємства та його майновий стан, забезпечення контролю за використанням матеріальних, трудових і фінансових ресурсів відповідно до затверджених норм, нормативів і кошторисів своєчасне попередження негативних явищ в господарсько-фінансовій діяльності, виявлення і мобілізація внутрішньогосподарських резервів. Одним із важливіших завдань є визначення облікової політики суб'єкта.

Облікова політика – це організація діяльності підприємства, яка застосовується із самого початку здійснення його господарських операцій. Від складових елементів облікової політики залежить достовірне відображення господарських операцій, а, відповідно, й інформація у фінансовій звітності [3, с. 82–83]. Положення (розпорядження, наказ) про облікову політику розробляється на тривалий термін (мінімум на рік), тож ставитися до його розробки потрібно уважно.

На нашу думку, від правильного розроблення положення про облікову політику підприємства залежить не лише об'єктивне висвітлення інформації у фінансовій звітності, але й аналіз діяльності підприємства загалом, прийняття рішень щодо організації роботи підприємства. Визначення своєї облікової політики; вибір форми бухгалтерського обліку з урахуванням особливостей своєї діяльності і технології обробки облікових даних; розробка системи і форми внутрішньогосподарського (управлінського) обліку, звітності та контролю господарських операцій; затвердження правил документообороту та технології обробки облікової інформації. Брати участь у розробці такого документа повинні не тільки бухгалтерська служба на чолі з головним бухгалтером, але і керівники та засновники.

Всі складові облікової політики самостійно встановлюються підприємством, що потрібно зазначити у наказі про облікову політику.

При визначенні доходу туристичної фірми, то в бухгалтерському обліку існує два погляди щодо дати визнання. Згідно з першим – дохід виникає на дату надходження коштів на поточний рахунок або до каси. Частіше використовується на Основні засоби прямолінійний метод амортизації. Нематеріальні активи – прямолінійний метод амортизації.

Дебіторська заборгованість застосування коефіцієнта сумнівності на підставі класифікації за строками непогашення. Облік витрат ведеться згідно з П(С)БО 16.

Серед витрат туристичної діяльності незначне місце посідають матеріальні витрати та витрати на амортизацію.

Отже, узагальнюючи вищесказане, необхідно наголосити, що особливості діяльності туристичного підприємства мають відобразитись в наказі про облікову політику, яка має відповідати інформаційним потребам як керівництва, так і зовнішніх користувачів. Схема документообороту визначає варіанти вибору облікової політики щодо різних об'єктів обліку, у тому числі специфічні програми для обліку у суб'єктів діяльності туристичного підприємства.

Список використаних джерел:

1. Балченко З. А. Бухгалтерський облік в туризмі і готелях України: Навч. Посібн. / З. А. Балченко. – К. : КУТЕП, 2006. – 232 с.
2. Богданова Ж. А. Бухгалтерський облік і контроль туристичної діяльності: автореферат дис. на здобуття наук. ступ. к.е.н.; спец. 08.00.09 – бухгалтерський облік, аналіз та аудит / Ж. А. Богданова. – Ж.: ЖДТУ, 2011. – 20 с.
3. Гура Н. О. Облік видів економічної діяльності: підручн. / Н.О. Гура. – К. : Центр учбової літератури, 2010. – 392 с.

Денис Ляш

Науковий керівник: викл. Коган Н. Ю.

ЗАЛУЧЕННЯ МИТНИХ ЛАБОРАТОРІЙ ПРИ ПРОВЕДЕННІ МИТНОГО ОФОРМЛЕННЯ ТА ПЕРЕМІЩЕННІ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

Одним із актуальних питань митної експертизи лікарських засобів, що переміщуються через митний кордон України, як складової частини їх митного контролю.

Вітчизняна фармацевтична галузь, як одна із важливих складових національної системи охорони здоров'я, безпосередньо впливає на безпеку людини, суспільства та держави [1, с. 5]. В умовах розбудови Української держави нагальним постає питання з недопущення ввезення неякісних, несертифікованих, заборонених до ввезення імпортованих лікарських засобів, оскільки деякі недобросовісні суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності при переміщенні лікарських засобів через державний кордон, на жаль, можуть приховувати характеристики справжнього хімічного складу переміщуваного товару. У таких випадках для ідентифікації зазначених